

nogle af de i Statsskattelovene omhandlede Indtægtsgrupper ved Fastsættelsen af den for en Kommune gældende Skala for Paaligning af Tillægsskat ønskes samlede under eet, kan Indenrigsministeren meddele Tilladelse hertil.

Ved Indtægt forstaaes det Indtægtsbeløb, hvoraf den ordinære personlige Kommuneskat faktisk beregnes.

Dette Indtægtsbeløb er bestemmende for det Trin af fornævnte Skala, som under Hensyn til denne Paragrafs 2det Stykke vil være at anvende, og Tillægsskatten beregnes derefter af det Beløb, der udkommer, efter at det under ovenstaaende Litra a) ommeldte Fradrag eventuelt har fundet Sted.

§ 11.

Skatteydere, der uden at have opgivet fast Bopæl i en Kommune i Skatteaaret 1918—19 — for København og Frederiksberg eventuelt 1919—20 — tillige i en Del af Skatteaaret har haft fast Ophold i en anden Kommune og dør er blevet ansat til en lavere personlig Kommuneskat for det paagældende Tidsrum, skal til den Kommune, hvori de er ansatte til det højeste Skattebidrag, svare Forskellen mellem det i de to Kommuner tilsammen udredede Skattebidrag og det Skattebeløb, som de vilde komme til at udrede, saafremt de alene havde haft Ophold i den Kommune, hvor det højeste Skattebidrag er paalignet dem.

Skatteydere i Købstæder og Landkommuner samt Marstal, som i Regnskabsaaret 1918—19 fraflytter en Kommune, hvori de har haft skattepligtigt Ophold, skal for det Skatteaar, i hvilket Fraflytning har fundet Sted, betale de i § 8 nævnte Tillæg til den personlige Kommuneskat og Formueskatten til Fraflytningskommunen med Tillægenes fulde Beløb.

Skatteydere i København og Frederiksberg, der i 1918—19, eventuelt 1919—20, fraflytter Kommunen, skal erlægge Tillægsskatten til Fraflytningskommunen efter Reglerne i nærværende Paragrafs 2det Stykke.

Skatteydere i en Kommune, hvor der svares Tillæg til Formueskatten, kan ikke, saafremt de ansættes til Formueskat til Staten i en Kommune, hvor saadant Tillæg ikke svares, uden sammesteds at ansættes til personlig Skat paa Grund af Ophold, fritages for at yde Tillæget til den Kommune, hvor der opkræves Tillæg til Formueskatten, og hvor de svarer personlig Skat paa Grund af Ophold.

§ 12.

Bestemmelserne i § 14 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 angaaende Retten til ved Betaling af Erhvervsstat at foretage Fradrag i Skatten til Opholdskommunen bliver at anvende særskilt paa Tillægsskatten i de paagældende Kommuner, men iøvrigt efter deres Indhold. Ved Beregningen af Kommunernes Skatteprocenter vil vedkommende Kommunes almindelige Skatteprocent være at forhøje med Kommunens Tillægsprocent.

Med Hensyn til Tillægsskat af saadanne i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 §§ 16—17 omhandlede Selskaber, der driver Virksomhed eller oppebærer Indtægt i mere end een Kommune her i Landet, fastsættes, at Bestemmelsen i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 vil være at anvende saaledes, at Opholdskommunen og hver andelsberettiget Kommune selvstændigt og med vedkommende Kommunes Tillægsprocent udskriver Tillægsskat af den Del af paagældende Selskabs skattepligtige Indkomst, som hidrører fra vedkommende Kommune, beregnet efter Reglerne i § 18 i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903.